

звѣрскія си смѣхъ, свидѣтелството на лудитѣ не е прието.

При вида на инквизитора, Долора нададе вѣкъ и падна. А герцогъ де Мондеаръ приблиди се и смутенъ не знаеше какво да прави. Арбуезъ го погледна тихо, и тогасъ герцогътъ насърченъ извика на слугитѣ си :

— Нѣка занесѣтъ тѣзи дѣвица дома ѝ въ моето носило.

Слугитѣ подигнаха на рацѣ полумъртвата дѣщеря на управителя. Герцогътъ излезе презъ други врата и се върна следъ малко минути съ лице блѣсно отъ благодареніе.

— Герцогъ де Мондеаре, пришушна му инквизиторътъ, когато Богъ призове въ небеснитѣ жилища герцога Медина-Чели, вий ще наследите чина му на великій знаменосецъ.

— Владыко светый, рече му Валеро като го приближи да ми не дава Богъ да отидѣ въ рай, ако Ваше Преосвещенство опазите и тамъ чина на инквизиторъ.

XXVI.

Залата на милосърдіето.

Тъмницитѣ на инквизиціята въ Севиля са намѣрвахъ въ улицата не конституціята, която тогасъ са наричаше улица на инквизиціята. Въ всичкитѣ голѣми градове на Испанія имаше съкогы улица съ туй име и на нея едно зданіе наричано *палатътъ на инквизиціята*.

Севилскыйгъ палатъ на инквизиціята бѣше едно грамадно четириъгълно зданіе укрѣпѣно съ по една кула на съвѣтъ, жгълъ, създано отъ червени кирпичы и покрито съ плочы. Прозорцитѣ му бѣхъ обкованы съ желѣзны рѣшеткы, тѣй щото да не може да се гледа отъ вънъ. Въ него са намѣрваше залата на съдовището, писалището, вертепѣтъ на мъкитѣ, залитѣ на милосърдіето и на покаяніе-